

ובהרה בחיים

גליון שבועי במשנת מרן האור החיים הק' זיע"א

בס"ד, גליון ר"ד, פרשת אחרי קדושים תשפ"ג

אור הישועות

ישועות, סיפורים ועובדות נפלאים
בזכות רבינו

תורמים ונושעים!!!

קהל חלק בהפצת הגליון ובספרי רבינו האור החיים הק'
ותוכו בעזרתה' להיות חלק מסיפורי הישועות

צילול כעת לטל: 02-8048383

שלחן שבת עם האור החיים

מדינת האוה"ח הק' בהגשה מעובדת ובשפה מודת
לניחוי נשמת צילה ע"ה בת ר' מאיר ודורה ז"ל

טעם מצות כיסוי דם חיה ועוף ולא בהמה

נפש הבהמה שוכן בדם, דם החיה במקום נפש

ונראה לבאר בהקדם דקדוק לשון הפסוק, שלגבי איסור אכילת דם נאמר (לעיל יז יא) 'כי נפש הבשר בדם היא' והכוונה לדם בהמה כפי שכתוב בהמשך הפסוק 'ואני נתתיו לכך על המזבח לכפר' וגו', ואילו לגבי דם חיה נאמר 'דמו בנפשו הוא', ולא אמרו 'נפשו בדמו', ונראה שבאה תורה ללמדנו בזה שיש חילוק בין נפש הבהמה לחיה, שלבהמה יש נפש והנפש נמצא בדם, ולכן אמר בו 'כי נפש הבשר בדם היא', כלומר שיש לה נפש, והוא נמצא בדם, ולכן הוא ניתן לכפרה על המזבח, מחמת הנפש שבו, מה שאין כן חיה אין בה נפש כלל, אלא הדם הוא במקום הנפש, וכל הנפש שיש לחיה הוא הדם, זהו שאמר 'דמו בנפשו הוא', כלומר שדמו במקום הנפש, ומפני זה אין חיה קריבה על גבי המזבח לכפר על הנפש, לפי שאין לה נפש כלל, וכל מה שיש לה הוא הדם שבמקום הנפש.

כיסוי רק בדם שבמקום הנפש

ועל פי זה יובן מדוע לא צייתה תורה לכסות את דם הבהמה ורק את דם החיה, והוא שלא צייתה תורה אלא בדם שהוא עצמו במקום הנפש, שיש לנהוג בו כבוד ולכסותו בעפר, מה שאין כן דם הבהמה אשר אינו הנפש עצמה, אלא יש לבהמה נפש, והנפש נמצאת בדם, על זה לא הצריכה תורה כיסוי וגם לא יועיל בזה כיסוי עפר, מאחר והדם הגשמי עצמו אינו הנפש, אלא הנפש היא רוחנית השוכנת בדם.

וכן דם העוף טעון כיסוי, מפני שעיקר מין העוף אין לו נפש, ועל כן רוב מינו אינו קרב למזבח, ורק תורים ובני יונה יצאו מכלל מין העוף וקרבים על גבי המזבח, וגם בהם אין מקבלים את הדם בכלי זמזם על גבי המזבח כשאר קרבנות הבהמה, אלא בשעת המליקה הדם נמצא על גבי המזבח. וכיון שדם העוף הוא במקום הנפש, צייתה תורה לכסות הדם כמו בחיה.

ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפה את דמו וקשה בעפר. פי נפש כל פשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל פשר לא תאכלו פי נפש כל פשר דמו הוא כל אכליו יקרתי (וי יג-יד).

טעם מצות הכיסוי

בפסוקים אלו מצוה התורה את ישראל במצות כיסוי הדם, שכששוחטים חיה או עוף, יש לכסות את הדם על ידי עפר, ופירשה התורה טעם המצוה, לפי שהדם הוא הנפש, ועל כן יש לנהוג בו כבוד, ומפני זה אין ראוי שישאר מגולה אלא יש לכסותו.

אין נוהג בהמה

מצוה זו נוהגת בדם חיה טהורה או עוף טהור בלבד, אבל את דם הבהמה הטהורה אין מצוה לכסות, וכפי שנאמר בפסוק 'כי יצוד ציד חיה או עוף, ואף שבדגים רבים בתורה אומרים שחיה בכלל בהמה וכן בהמה בכלל חיה, לענין כיסוי הדם דרשו חז"ל (חולין פד.) מהפסוק (דברים יב טז) 'רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו כמים' שדמבר בדם בהמה, ומלמד שהרי הוא כמים, מה מים אין מצוה לכסותם גם דם בהמה אין מצוה לכסותו.

מדוע דם הבהמה אין טעון כיסוי

ויש להתבונן מדוע אכן יצאה בהמה מן הכלל ואין ציווי לכסות את דמה, והלא מאחר וטעם המצוה הוא מפני כבוד הדם שהוא הנפש, הלא ודאי שגם דם הבהמה הוא הנפש, וקל וחומר הוא, שהרי דם בהמה ניתן על המזבח לכפר על הנפש, ואילו חיה אינה קריבה כלל על גבי המזבח, ואם כן ודאי שיותר יש לנהוג כבוד בדם בהמה.

ואמנם בהבנת קדשים שדמה נזרק על גבי המזבח לא קשה שיהא מצוה לכסותו, שודאי הכבוד הגדול יותר הוא במה שניתן על גבי המזבח, אבל בהבנת חולין הנשחטת על הארץ, מדוע לא צייתה תורה לנהוג בדם כבוד ולכסותו כדם חיה ועוף.

בין היום בו התפללנו על ציון האוה"ח הק', ליום בו זכינו להכניס את בננו בבריתנו של אאע"ה, עברו 347 ימים, בדיוק כמניין: "חיים עטר" והיכן ה"בן"? - אז הנה, הוא הגיע!

לכבוד מערכת "ובחרת בחיים" שלום רב!

בשנים האחרונות זכינו ב"ה להיחשף לעלון הנפלא של "אוצר פניני גאוני הדורות והחסידות" ובתוכו המדור "ובחרת בחיים". התפעלנו מאוד מסיפורי הישועות בזכות האוה"ח הק' ותמיד אמרתי לבעלי: "הסיפור הבא יהיה שלנו". באותה תקופה היינו נשואים כ-14 שנה וב"ה זכינו ל-3 בנות ועז היה רצוננו לזכות בכך. בין הסיפורים שקראנו על הניסים והנפלאות בזכות האוה"ח הקדוש, בלטו הסיפורים החוזרים ונשנים על זוגות שלא נושעו בזש"ק והבטיחו לקרוא על שם ה"אור החיים" ואכן נושעו. ואכן בי"א שבט תש"פ זכינו ועלינו לקבר האוה"ח הק', שם הבטחנו שאם ניושע בע"ה תוך חודשים, נוסף את השם "חיים" לבן שיוולד. ב"ה הישועה לא אחרה לבוא, וגם כשזה היה נראה שהדבר לא יקרה תוך 12 חודש, היתה לנו הרגשה ברורה "האוה"ח הק' לא יאכזב אותנו".

ואכן לאחר פחות מ-12 חודש, בסוף חודש טבת של שנת תשפ"א, נולד בננו היקר, וכמובן שזכינו להוסיף לו את השם "חיים" ע"ש האוה"ח הק'.

לכאורה עד כאן הסיפור הוא עוד סיפור ישועה, וכמובן שיש מעלה רבה בפרסומו על אף הסיפורים הזהים. אך מכל-מקום, ברצוננו להדגיש מס' אירועים שקרו בדרך לישועה, ועודדו אותנו במהלך הדרך. סימנים שמימים ופלאיים שהראו לנו שהישועה בדרך:

- מיד לאחר התפילה בציון ה"אור החיים" הלכנו להתפלל בכותל. שם ניגשה אלי אישה ונתנה לי את... "תפילת האור החיים הק' לזירוז הגאולה!" הרגשנו חיוך משמיים: ד' שמע את תפילתכם ותיושעו בזכות האוה"ח הק'!

- בין היום בו התפללנו על ציון האוה"ח הק', ליום בו זכינו להכניס את בננו בבריתנו של אאע"ה, עברו 347 ימים, בדיוק כמניין: "חיים עטר" והיכן ה"בן"? - אז הנה, הוא הגיע!

בכבוד רב!

י.וא.ת.

גם אתם זכיתם לישועה בזכות רבנו האור החיים הקדוש?

כתבו לנו לפקס: 077-4702681 או למייל המערכת 0774702681@gmail.com

באור ההלכה

גידון הלכתי מרתקת במשנת רבינו האור החיים

חידה שבועית:

מה מבאר רבינו מדוע אין חיוב לכסות בכיסוי הדם - דם בהמה?

פתרונות יש לשלוח עד יום רביעי הקרוב לכתובת מייל: p0774702681@gmail.com

או לפקס: 077-4702681

על מנת להשתתף בהגרלה: 1. יש לציין כתובת מדויקת וטלפון. 2. לציין בראש הדף עבור חידון אור החיים והפרשה. 3. התשובה צריכה להיות מתוך דברי האור החיים הק' המובאים במאמר שבריש הגליון.

בין שולחי התשובות תערך הגרלה על הספר 'פניני אור החיים'.

ליקוט פניני חיים מתורתו של בעל האור החיים זצ"ל, ערוכים וסודרים לפי נושאים ועניינים, וכן פרקים מתולדותיו.

שם הזוכה פרשת בא: ה' איתן פבריקר מטבריה.

למה אומרים 'מילא כריסו בש"ס ובפוסקים' ולא מילא שכלו

ומילא בני מעיו ממוזן טבעי, עכ"ל.

ולכן גם התבטא הרמב"ם על ש"ס ופוסקים בלשון מילא כריסו בלחם ובשר, שהלימוד אצלו נעשה כאילו אכל לחם ובשר. כלומר יש מושג כזה, שאדם הלומד תורה בדביקות, ורוצה ושואף להגיע אל האמת שבתורה, אזי דברי התורה נכנסים ממש אל תוך גופו.

כיוצא בזה אמרין בברכות (דף יד ע"א) כל המשביע עצמו מדברי תורה ולן, אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר 'ושבע ילין כל יפקד רע'. קראה הגמרא ללומד תורה המשביע עצמו, כלומר שלומד כל כך עד שהתורה נכנסת לו לתוך מעיו, והוא מרגיש עצמו שבע מהלימוד, כאילו אכל ושתה.

כמו כן נאמר ברות (ג' ז') 'ויאכל בעו וישת וייטב לבו', ופירש רש"י וייטב לבו שעסק בתורה. כלומר ההטבה בלב אינו יכולה להיות אלא למי שעסק בתורה, שאדם יכול לעסוק כל חייו בכל הדברים, ולא יהיה לו שום הטבה בלב, ואף שמרגיש קצת סיפוק, אין זה אלא דברים רגועים, אבל הטבה בלב האמתית אינו אלא על ידי עסק התורה.

כתב הרמב"ם (פ"ד מהלכות יסודי התורה הי"ג) שאין ראוי לטייל בפרדס [סתרי תורה], אלא מי שנתמלא כריסו לחם ובשר, ולחם ובשר זה הוא ילדע ביאור האסור והמותר וכיוצא בהם.

ולכאורה יש להבין למה קורא ללומד הרבה מילא כריסו, הרי התורה אינה מצויה בכריסו של אדם, אלא במוחו ובשכלו. והיה צריך לומר מילא שכלו בש"ס ופוסקים

בחשוקי חמד (הקדמה למסכת מכות) מבאר: ההסבר הפשוט הוא על פי הפסוק (תהילים מ, ט) 'ותורקת פתוך מעיו, וראים מכאן שיש מושג כזה, שהתורה נשאבת היישר אל תוך מעיו, וכריסו של אדם.

ומצאנו את הדברים מפורשים בפרוש אור החיים הקדוש (אחרי יח פסוק ב'), הכותב וז"ל: והוא מה שנתכוון לומר דוד המלך 'ותורקת פתוך מעיו, הכוונה היא שמרוב דביקותו בארון האדונים יתברך שמו לעד, עד שגם הלב נתהפך לעשות כמעשה הנשמה שבה החפץ בו והתאוה לעשות רצונו יתברך וכו' ואמר ותורקת פתוך מעיו, פירושו לרוב חשק עבודת הקודש עד שמרגיש בלומדו תורת ה' כאילו אוכל

שבחי חיים

שבחים שנאמרו ע"י צדיקי הדורות על רבינו אור החיים ובמעלת לימוד מתוך ספר האור החיים הק'

באור החיים ומטהר הנשמה, אבל יותר קל להבין קצת ובמילא זה נכנס יותר אל לב ומח.

(נחל איתן סלאנים עמ' לט)

שיעור בפרשה עם פירושו של רבנו יעקב הרבה לטובה ולברכה

וזאת העצה היעוצה אשר יקבע זמן מוגבל בשבת קדש וביום א' עת קבוע אשר יגיד פרשה חומש עם פירושו רש"י ברבים, ובאמרו הפרשה חומש (הנה לאחר אשר מתחלה יכון את עצמו לזה שילמד בעצמו היטיב פירושו רש"י אור החיים באר מים חיים ופנים יפות והמדרש רבה שעל הפרשה ההיא, הרי יוכל לבאר זאת בעל פה, באמרו ברבים הפרשה) ידבר על לבם בחיבת התורה ובקיום המצוות, והיה אם גם יהיו רק שנים ושלושה השומעים את אשר ילמד הוא טוב מאד, ובפרט כאשר יהיו חמשה או יותר יהיה זה לו לשמחה גדולה. ומזמן לזמן יגדל מספר הלומדים, וזה יפעל הרבה לטובה ולברכה.

(אגרות קודש האדמו"ר מוהרי"צ זי"ע)

לטהר הנשמה ללמוד 'אור החיים'

הרה"ק רבי אברהם מסלאנים זי"ע כותב במכתב הדרכה והנהגה בדרכי לימוד התורה. א. חומש לומדים ביום, או בלילה רק אחרי חצות לילה, חוץ מליל חמישי, שבת, מוצאי שבת קדש. חוק לישראל תלמד בכל יום הפרשה חמש והמוסר שבחוק, הזוהר שבחוק אלו אשר מובנים ומדברים בעניינים הקרובים. ב. זוהר בכלל הנך עוד יותר מדי צעיר, אבל בכדי לטהר הנשמה במלים הקדושים תלמד "אור החיים", שצדיקו של עולם מרוזין זי"ע אמר שאור התורה שבזוהר ישנו גם

לכשיבוא המשיח יהיה ראש ישיבה במתיבתא דרקייעא

כשנה וחצי לפני פטירתו של הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זי"ע, עלה כמנהגו בכל שנה לצינון של רבנו ביום ההולולא ט"ו בתמוז, למקריבו שנתלחו אליו אז אמר, כי צריכים היו לסלל כביש עד הציון בכדי למעט את הטרח שבהגעה אליו, לחש אי מי מן הגלולים אליו, "יעזר ה' יתברך ויבוא כבר המשיח" בהתכוונו שבכך תמנע ההליכה הקשה, הרבי מהוסיאטין על אף שקשתה עליו השמייעה לעת כזאת בזקנותו והגם שלא הופנו הדברים אליו, הביט בפניו ואמר לו "מה אמרת, שמישיח יבוא? כשמישיח יבוא אזי הוא (-רבנו) יהיה ראש הישיבה במתיבתא דרקייעא וימשיכו ללכת אליו!"

(נר ישראל, רוז'ין ח"ג עמ' 60)

לימוד ושינון בתורתו של האור החיים הק'

על מנת לעודד את הלימוד וההבנה בפירושו הקדוש יוצאין מכון 'לאור באור החיים' במיום שבועי של מכתב שבועי נושא פרסים שיערך בעזרת ה' מידי מוצש"ק בשעה 22:00 בקו טלפון ייחודי מבית פון קליק.

או אך משתתפים: **מחייגים במוצ"ש לקו הטלפון: 09-3750181**

מקיישים את קוד החידון: 12972 ומצטרפים לחידון.

המשתתף שיגלה את הבקיות המרשימה ביותר יקבל ב"ה שי מיוחד.

מחברים לחיים רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א חייגו: 073-2951871

תורתים סטים ורזאים ישועה

לפרטים: 02-8043333

דבקים בתורת ה'אור החיים'

ליקוט נפלא מתורתו של רבינו האור החיים זי"ע קטנים מוחלטים לענין של יום על פי סדר השנה מנות מתורג'ל מנושט רבעי טעם טעם חיים

מוקד הזמנות 1800-22-55-56

שוקי קטר